

[Peter Holst.]

efter vores opfattelse ingen efterprøvet sandsynlighed for. Skulle man dykke ned i de håndbiblioteker, der er om sagen, kunne man tage et værk, der er citeret for et øjeblik siden, af forskningsleder Erik Jørgen Hansen. Han har bearbejdet et materiale om ændringerne i gymnasietilgangen over en 8-årig periode, det vil sige den periode, hvor vores støtte til uddannelser på alle niveauer er blevet forstærket mest, og han konkluderer, at uligheden i fordelingen af uddannelserne mellem de sociale lag i den periode ikke synes at være mindsket. Det betyder naturligvis ikke, at man passivt skal affinde sig med skævheder, men det leder tanken hen på, at det ikke just er støtten, der betinger eller er i stand til at afværge skævheden.

Jeg har et enkelt spørgsmål om en detalje, nemlig vedrørende § 2, stk. 2, hvor der, som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, undtages uddannelsessøgende med ekstraordinært gode økonomiske forhold. Jeg vil spørge ministeren, om ikke det vurderingsarbejde, der så blev nødvendigt for at si de få procent fra, kunne sløjfes, sådan at man overførte den hidtil gældende ordning, så at alle blev berettigede til lån også efter den nye ordning. Man risikerer nemlig, at de få, der ville være ude af stand til at få et sådant statsgaranteret lån, skyndsomst kunne bringe sig selv i stand til at være det; derfor vil jeg spørge, om ikke det ud fra mange hensyn var rimeligt, at man gjorde de nye statsgaranterede lån aldeles uafhængige af egen økonomi.

Så fæstede jeg mig ved et par synspunkter i fru Ritt Bjerregaards indlæg, nogle af de ting, der går i forlængelse af fruens kronik fra for nylig, og som nu blev uddybet. Jeg synes, at der her afdækkes en ganske stor sum af sammenfaldende vurderinger i det nuværende regeringsparti og fru Ritt Bjerregaards parti. Jeg tænker her på, at uddannelsesstøtte ikke længere bør være en stadig kraftigere belastning for skatteyder-

ne. Det er et væsentligt punkt at konstatere enighed på.

Så er jeg nødt til at rette en misforståelse: forslaget er fremsat og er ikke annulleret, det er ikke i forbindelse med nogen forligsforhandlinger tilbagekaldt. Derfor er det altså som en helt naturlig ting til behandling her, men det betyder ikke, at venstre skulle være så halsstarrig netop at ville stå på forslaget i den udformning, det har, og være lukket over for andre gode muligheder.

Jeg synes, det er rimeligt at tilsige, at man vil være åben over for alle lødige ændringsforslag og andre nye tanker i udvalgsarbejdet, så man kan få den principielle enighed, der kan afsløres, konkretiseret til en faktisk ændring af de nugældende regler, helst henimod en mere varig og en mere rimelig ordning, som flest muligt vil kunne tilslutte sig.

Edele Kruchow (RV):

Det radikale venstres holdning til støtte til unge under uddannelse er, at vi ønsker at skabe lige mulighed for alle for at gå i gang med en praktisk eller en boglig uddannelse efter den undervisningspligtige alder. Vi er altså indstillet på, at tilskuddet udmåles efter samme regler uanset uddannelsens art.

Dernæst er det vor opfattelse, at det er de virkelig mindrebedidlede unge, der bør komme i betragtning, og at størrelsen af den hjælp, der skal stilles til rådighed, må beregnes ud fra forældrenes eller de unges egne økonomiske forhold og som hovedregel også udbetales til forældrene, så længe de unge er under myndighedsalderen.

Hovedformålet med det af regeringen fremsatte lovforslag — jeg kan nu forstå, at regeringspartiet og socialdemokratiet ikke er helt enige om, hvorvidt det skal tages alvorligt her i dag og under det fremtidige arbejde — er jo at ophæve adgangen til at yde uddannelsesstøtte i form af statslån og i stedet yde statsgaranti for uddannelsessøgendes lån i banker og sparekasser.

Denne form for lån ydes nu uafhængigt af